

Nedsættelse. Deri har jeg ikke turdet følge Kommissionen. For det første mener jeg, at det i Virkeligheden bryder med hele det Princip, der ligger til Grund for Erhvervsbeskatningen, og dernæst vilde der efter min Mening derved opstaa praktiske Vanskeligheder, der baade vilde skabe Misfornøjelse og medføre Uretfærdigheder overfor de paagældende Skatteydere, ligesom det ogsaa i nogen Grad vil gaa ud over Opholdskommunen, der maaske allerede paa Grund af de to andre Bestemmelser vil finde sig noget forurettet i Sammenligning med den nuværende Tilstand. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det, saa meget mindre som den af Kommissionen foreslaaede Ret til denne skønsvise Forhøjelse eller Nedsættelse jo ikke er medtagen i Forslaget. Jeg skal blot nævne med Hensyn til Motiverne til mine Betæneligheder, at i § 7 i den nugældende Lov anføres der som Grund til Forhøjelse eller Nedsættelse forholdsvis store eller forholdsvis ringe Indkomster. Men nu siger det sig selv, at forholdsvis store eller forholdsvis ringe Indkomster ere relative Begreber. De ses i Forhold til de øvrige Indkomster i den paagældende Kommune, og hvis man virkelig gik ind paa at give Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen denne Ret til at forhøje eller nedsætte efter Skøn, vilde man mange Steder faa det Forhold, at en Erhvervsindkomst i Erhvervskommunen blev anset for normal eller lav, medens den samme Indkomst i den Kommune, vedkommende havde taget til Ophold, maaske vilde blive anset for forholdsvis høj, eller omvendt. Jeg har derfor anset det for rigtigt at blive staaende ved de to Udvidelser eller Forandringer, dels at give Lov til at benytte Kildetillægene og dels til at benytte Beskatning med Ligningsprocent i Stedet for som nu med Kommuneskatteprocent. I øvrigt er det uforandret, at den ene Trediedel af Skatten skal svares til Opholdskommunen og de to Trediedele til Erhvervskommunen, og ellers ere Bestemmelserne ligeledes de samme som nu. Heller ikke er der foreslaaet nogen Forandring med Hensyn til den saakaldte Forskelsbeskatning, som det maaske er lidt vanskeligt at klare saaledes, at Opholdskommunen faar den Fordel, der maatte følge af, at Opholdskommunens Ligningsprocent er lavere end Erhvervskommunens Ligningsprocent.

Stuttelig skal jeg gøre opmærksom paa, at Kommissionen foruden de nævnte Spørgsmaal tillige har behandlet Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Selskabsbeskatningen,

idet den har foreslaaet, at de Beløb, som forskellige Selskaber maatte henlægge til Reservefond og Fornylsesfond o. s. v., skulde være Genstand for Beskatning efter Kommunens Ligningsprocent, altsaa være undtagne fra den nugældende Regel om, at de ikke komme til under nogen Omstændighed at svare mere end 3 pCt. Jeg har ikke fundet det rigtigt at medtage Spørgsmaalet om en yderligere Beskatning af Selskaber — og derunder er her indbefattet Andelsforetagender i alle deres Forgreninger —, og det er navnlig under Hensyn til, at den Kommission, der har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Lovgivningsforanstaltninger for Andelsforetagender og Aktieselskaber, som ærede Medlemmer ville have set, fornylig har afgivet Betænkning. Jeg har da fundet det rigtigt at vente med at stille Forslag om en yderligere Beskatning af Selskaber, indtil der maatte være givet Lovregler for saadanne Selskaber, hvilke jo i høj Grad kunne influere paa, hvorledes man skal beregne Skatten for dem. Men jeg er, som sagt, gaaet ud fra, at ikke mindst dette høje Ting satte Pris paa, at Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat og den mellemkommunale Beskatning saa hurtigt, som det kunde lade sig gøre, kunde finde sin Afgørelse uden Hensyn til de Vanskeligheder, der kunne være med Hensyn til yderligere Beskatning af Selskaber og Andelsforetagender, og jeg har derfor taget det, jeg ansaa for det vigtigste af Kommissionens Forslag.

Af Hensyn til Overskueligheden har jeg ment det rigtigt at lade Loven trykke om, saaledes som den vil blive med de Ændringer og Tillæg, der foreslaas til de nugældende Regler. Det giver større Oversigt over, hvorledes Loven kommer til at se ud, end hvis man blot fremsatte Ændringerne til den bestaaende Lov. Det Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Ting, fremtræder altsaa som en selvstændig Lov, idet den nugældende Lov, hvis dette vedtages, ophører at eksistere. Jeg gør dog opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Stats-tilskud til Kommunerne er urørt, idet Kommissionen endnu ikke har afgivet Betænkning om denne Del af sin Opgave. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de 3 fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Dernæst har Justitsministeren Ordet for at forelægge det af ham anmeldte Lovforslag.